

Kuihtuvan muistin varaisia kokemuksia Munkkiniemen ensimmäisen rehtorin, Ilmari Koskimiehen kanssa (3).

1. Keväällä -44 isäni oli kuollut. Minä kävin toista yhtä kuuluisaa ~~joulua~~, Suomalaista Norssia. Koska olimme munkkiniemeläisiä, niin äitini päättikin sijoittaa minut paikalliseen oppilaitokseen.

Elokuun puolivälissä "pääsin" äitini kanssa mukaan ilmoittautumaan yhteiskouluun, hieman poikkeavaan ilmapii-riin. Luokkatovereissani olisi myös tyttöjä!

Rehtori Ilmari Koskimies otti meidät vastaan rehtorin kansliassa. Hän oli pukeutunut luutnantin univormuun ja tuntui turvalliselta ja komealtakin, sotaahan oli jatkunut jo vuosikausia. Koskimies, joka myöhemmin sai liikanimen Ilo-Ilmari, en tiedä mistä syystä, otti minut oppilaaksi II B-luokalle. Koulunvaihto aiheutti sen, että Norssin pääkielenä oli ollut latina ja se tuli olemaan saksa. "Pakkoruotsiahan" jokainen opiskeli.

Luutnantti Ilmari Koskimies hyväksyi minun koulunsa oppilaaksi ja siitä minä olen aina ollut hänelle ikikiittollinen.

2. Rehtori opetti luokallani matematiikkaa. Eräänä keväänä hän ilmoitti meille, että älkääpä peljätkö, MINÄ järjestän ehtolaiskurssit kesäkuussa. Kävikin sitten niin, että vain yksi oppilas sai ehdot - T Hynninen.

Astelin sitten pamppailevin sydämin Nuottapolun koululle kesäkuussa ja Koskimies istutti minut pulpettiin. Mahduimme siihen molemmat yht'aikaa. Uskalsin kysyä, että "mitenkähän tässä oikein käy?". Rehtori sanoi: "Kuule, eiköhän tässä hyvin käy, en halua, että kuljet tuolla ja kerrot, että koulun rehtori hyväksyi koko järjestämänsä kurssin."

3. Minkkiniemessä asui 40-luvulla kaksi nuorta miestä, jotka olivat kovin eteviä tekniikassa ja sen sovelluksissa, nim. Aulis Eklund Ukko Munkin talossa ja Erkki Kouki aivan Munkkinimen Rantatien Talin puoleisessa päässä. He molemmat rakentelivat radioita. Lähin kerran Koukin luo tuota ihmettä katsomaan hyvin sateisenä syysiltana.

Yhtäkkiä ovi avautui ja sisään työntyi rehtori Ilmari Koskimies, jonka radio siinä oli valmisteilla hänen moottori-venettään varten. Rehtori ei tietenkään siinä valaistuksessa minua tuntenut ja kaivoi vihreän norttiaskin povestaan tarjoten myös minulle. Sanoin olevani hänen oppilaansa enkä vielä polta. Suomaako on nimenne? kysyi rehtori hätääntyneenä ja taisi siinä samalla stumpata.

Myöhemmin koulussa rehtori iski minulle silmää ja muisteli hymyillen tapahtumaa.

Paljon, paljon myöhemmin saimme Matti Kaihovaaran kanssa kunnia haastatella Ilo-Ilmarin poikaa Aarne Koskimiestä Senioriviestiin.

Munkkiniemen yhteiskoulusta ja Munkkiniemestä sai varmaan hyvin moni upeat elämänohjeet ja -tavat. Oikein hyvä opinto-ahjo!

Tommi Hynninen yo-53